

Після затвердження ліквідаційного балансу:

- 1) суд виносить ухвалу про ліквідацію юридичної особи боржника;
- 2) оприлюднює цю ухвалу;
- 3) звільняє ліквідаторів від виконання своїх обов'язків. У разі незатвердження звіту суд може висунути вимогу про виправлення виявлених недоліків або, як уже було сказано, призначити нових ліквідаторів [1].

Отже, справа про банкрутство вважається закритою тільки після затвердження плану реструктуризації або санації майна боржника або після затвердження ліквідаційного балансу. Згідно з чинним законодавством, якщо майна банкрута вистачило, щоб задовольнити всі вимоги кредиторів, він вважається вільним від боргів і може продовжити свою підприємницьку діяльність. Суд має право винести ухвалу про реорганізацію (ліквідацію) юридичної особи тільки тоді, коли в неї залишилось майнових активів менше, ніж потрібно для її функціонування згідно із законодавством, або на клопотання власників її майна.

Література

1. Вінник О.М. Ліквідаційна процедура у справі про банкрутство. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://westudents.com.ua/glavy/58880-5-lkvdatyna-protsedura-u-sprav-pro-bankrutstvo.html>.
2. Несинова С.В. Правове регулювання банкрутства. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://westudents.com.ua/glavy/59560-tema-36-pravoveregulyuvannya-bankrutstva.html>
3. Господарське право України. Навч. посіб. / за заг. ред. С.В. Несиної. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 564 с.

УДК 336

Тернюк Віталіна Юріївна,

*Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка
студентка*

Науковий керівник - А.Д. Глушко, к.е.н., доцент

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

З розвитком ринкових відносин в Україні з'являється необхідність більш ретельного ставлення до управління сучасним підприємством. Для прийняття виважених управлінських рішень необхідна достовірна інформація про результати діяльності, що сформовані з урахуванням специфіки господарювання підприємств та їх організаційної структури. Це пов'язано з тим, що головна мета кожного підприємства — отримання стійких фінансових результатів, які є підсумком відображення всіх сторін діяльності будь-якого суб'єкта господарювання.

Фінансові результати займають центральне місце в системі управління підприємством. Це важлива й водночас дуже складна як економічна, так і обліково-аналітична категорія. Зміст поняття «фінансовий результат» виражається в категоріях «прибуток» і «збиток», які є протилежними за змістом, але порядок їх формування єдиний.

Фінансовий результат господарської діяльності підприємства вважається ключовим показником загальної результативності підприємства, на основі якого

визначаються основні проблеми підприємства, його сильні і слабкі сторони, а також здійснюється вибір способів покращення стану підприємства у ринковій сфері. Саме тому так важливо обрати правильну політику управління фінансовими результатами діяльності підприємства та вміти реалізувати її на практиці. «Підприємство отримує позитивну економічну вигоду у випадку, коли отримані доходи перевищують понесені витрати» [1]. Якщо ж підприємство отримало збитки, то це означає перевищення витрат над доходами. Тому фінансовий результат роботи підприємства, як одна з основних категорій економіки, може виступати у двох формах – прибуток або збиток. Безпосередньо з цією категорією пов'язані поняття доходів і витрат. Взаємозв'язок наведених категорій представлений на рисунку 1.

Отже, фінансовий результат дає можливість встановити взаємозв'язок між усіма іншими економічними показниками та узагальнити результати діяльності підприємства.

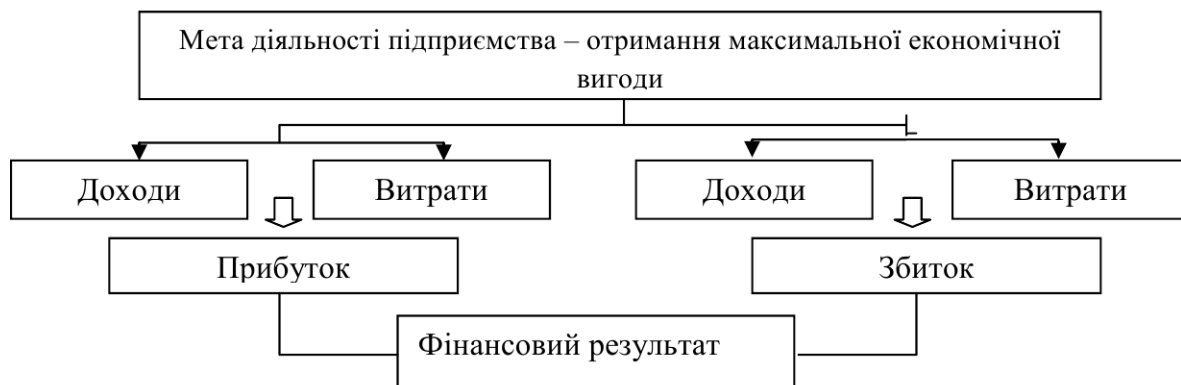

Рис.1. Форми фінансового результату підприємства

Останнім часом в умовах збитковості значної кількості підприємств масштаби досліджень щодо фінансових результатів підприємств ще більше зросли, що зумовлено потребою пошуку резервів зростання прибутковості підприємств. «Прибуток – це один із головних чинників, що впливає на величину макропоказників економічного та соціального розвитку, зокрема, валового внутрішнього продукту держави, обсягу доходів і видатків бюджету, рівень споживання та нагромадження у суспільстві» [2]. В практичній діяльності бухгалтерів та економістів часто спостерігається ототожнення поняття фінансового результату та прибутку підприємств. Категорія фінансового результату є ширшим поняттям порівняно із категорією прибутку, оскільки, показник прибутку є однією із двох форм (прибуток чи збиток) відображення фінансового результату господарської діяльності підприємства. Фінансовий результат характеризує якісні та кількісні показники результативності господарської діяльності підприємства, а прибуток - позитивне (додатне) значення фінансового результату, що свідчить про високу результативність господарської діяльності та ефективне використання капіталу. «Негативне (від'ємне) значення категорії фінансового результату відображається у показнику збитку, яке свідчить про низький рівень або відсутність результативності господарської діяльності, неефективне управління ресурсним, виробничим та економічним потенціалами підприємства, невміле використання наявного капіталу, низьку якість роботи менеджменту підприємства тощо» [3].

Дослідження управління фінансовим результатом, як складової загального управління підприємством, допомагає сформувати наступні його основні функції: облік складових фінансового результату, формування, розподіл, контроль за його

використанням, аналіз фінансового результату та координацію дій щодо управління окремими його складовими.

Найбільш доступними прийомами управління підприємницькою діяльністю та фінансовими результатами є операційний аналіз та аналіз чутливості прибутку. Операційний аналіз здійснюється за схемою: витрати — обсяг реалізації — прибуток. За допомогою такого аналізу з'являється можливість виявляти залежність фінансового результату виробничої діяльності від зміни витрат, ціни, обсягу виробництва і збуту продукції. Операційний аналіз базується на розрахунку таких показників, як: валова маржа, точки беззбитковості, запас фінансової міцності та ефект операційного важеля. Операційний аналіз досить часто називають аналізом беззбитковості. Для використання вказаного підходу необхідно всі витрати підприємства класифікувати на постійні і змінні залежно від впливу на них обсягів виробництва [4]. Провівши такий вид аналізу, можна побачити, який фінансовий стан спостерігається на підприємстві.

Аналіз чутливості прибутку підприємства — це аналіз, за допомогою якого можливо виявити реакцію фінансового результату на зміну зовнішніх та внутрішніх чинників виробництва і збуту продукції. В результаті вказаного аналізу можна виявити, до якого з факторів прибуток найбільш і найменш чутливий, і на основі цього визначити чинники, які можуть в перспективі збільшити (зменшити) фінансовий результат, та котрий із запропонованих варіантів найбільш досконалий для подальшого функціонування підприємства.

Кінцевий фінансовий результат характеризує положення підприємства на ринку, та досягається великою кількістю методів і підходів, які застосовуються для аналізу. Такий кількості притаманна цілісність застосування методів та підходів, проявом чого є використання загальних і специфічних систем аналізу щодо визначення дієвості управління фінансовим результатом підприємства. У підсумку аналіз дозволяє здійснювати комплексне дослідження зазначеної проблематики питання з урахуванням поточного стану, динаміки, структури задіяних складових аналізу фінансового результату у різні періоди часу.

Отже, формування фінансових результатів визначається широким колом факторів, які віддзеркалюють усі аспекти фінансово-господарської діяльності підприємств. При цьому недоцільно і неможливо поділяти ці фактори на основні та другорядні. Кожен з них може як забезпечити високий рівень прибутку, так і спричинити істотні збитки. Дослідження питань щодо формування та обліку фінансових результатів діяльності є досить актуальними і багато в чому їх вирішення вплине на зміцнення економічного стану підприємства. Саме фінансовий результат зміцнює бюджет держави, а також сприяє діловій активності підприємств у фінансовій та виробничій сфері.

Література

1. Рябенков О.В. Напрями удосконалення політики управління фінансовими результатами промислового підприємства / О.В. Рябенков // Механізм регулювання економіки. – 2012. – №1. – С.196-203.
2. Дробишева О.О. Управління фінансовими результатами діяльності промислового підприємства / О.О. Дробишева, А. Рижков // Економічний вісник Запорізької державної інженерної Академії. – 2013. - №5. – С. 188-196.
3. Говорушко Т.А. Теоретичні аспекти сутності управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємства / Т.А. Говорушко, М.І. Арич // Економічний аналіз. – 2012. - №11. – С. 117-121.
4. Школьник І. О. Фінансовий менеджмент : навчальний посібник / І. О. Школьник, І. М. Боярко, Б. І. Сюркало. – Суми : Університетська книга, 2009. – 301 с.